

12 Ιανουαρίου 2020

Ο Θεάνθρωπος Ιησούς το μέγα Φως του κόσμου (Κυριακή μετά τα Φώτα)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μυροδοχείο με ανάγλυφη παράσταση της Βαπτίσεως του Κυρίου

Κυριακή μετά τα Φώτα σήμερα, αγαπητοί. Ο Θεάνθρωπος Ιησούς αφού εβαπτίσθη από τον Ιωάννη στον Ιορδάνη ποταμό και φανερώθηκε η αγία Τριάδα, υστέρα άφησε τον Ιορδάνη και πήγε στην έρημο, που ήταν εκεί κοντά, και ενήστευσε σαράντα ημέρες και σαράντα νύκτες. Και ύστερα επειράσθη από τον διάβολο, τον οποίον και νίκησε. Και ήλθαν οι άγγελοι και Τον διακονούσαν. Και άρχισε δειλά-δειλά τη δημόσιά Του δράση, το έργο Του το κοσμοσωτήριο.

Και όταν άκουσε ότι ο Ιωάννης εφυλακίσθη απ' τον Ηρώδη Αντίπα, τότε άφησε την Ιουδαία και ήλθε στη Γαλιλαία. Και στη συνέχεια άφησε και την πατρίδα Του τη Ναζαρέτ και ήλθε στην Καπερναούμ, που ήταν κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας, στα όρια των φυλών Ζαβουλών και Νεφθαλείμ. Και έκαμε την Καπερ-ναούμ δεύτερη πατρίδα Του. Όλοι έχουμε ανάγκη από μια πατρίδα, ακόμα κι ο

Θεάνθρωπος· ας την αγαπούμε κι ας τη φροντίζουμε.

Και καθώς ήλθε στην Καπερναούμ και στη Γαλι-λαία ο Ιησούς Χριστός, γράφει ο Ευαγγελιστής Ματ-θαίος ότι: «...τότε πραγματοποιήθηκε και επαληθεύθη-κε η προφητεία του Ησαΐου, που αιώνες πριν είχε πει, ότι η γη του Ζαβουλών και η γη του Νεφθαλείμ, οι χώρες δηλαδή αυτές που είναι κοντά στη θάλασσα της Γαλιλαίας, και εκτείνονται και πέρα από τον Ιορδάνη μέχρι την Περαία, δηλαδή η Γαλιλαία των εθνών, είδαν φως μέγα, το φως του Χριστού, ενώ εκάθηντο και ήσαν αιχμάλωτες στο σκοτάδι της ειδωλολατρίας, της ασεβείας και της πλάνης». Είδαν το «μέγα φως», τον Χριστό, κι ο λαός ο οποίος ευρίσκετο «εν χώρα και σκιά θα-νάτου», δηλαδή στη χώρα της αμαρτίας και του πνευματικού θανάτου, είδε και ένοιωσε το «μέγα φως», το φως του Κυρίου.

Κυριακή μετά τα Φώτα, δηλαδή, σήμερα, και γι' αυτό αναφέρεται σ' αυτά τα ωραία το ιερό και άγιο Ευαγγέλιο. Ο Χριστός έλαμψε ως «φως μέγα», και στη Γαλιλαία, αλλά και στην Οικουμένη ολόκληρη. Και άρχισε ο Ιησούς Χριστός το κήρυγμά Του το μέγα, λέγοντας ακριβώς τα ίδια τα λόγια του Ιωάννου του Βαπτιστού: «Μετανοείτε, ήγγικε γαρ η βασιλεία των ουρανών», για να βεβαιώσει με αυτό ότι ο Ιωάννης ήταν ο Πρόδρομός Του, η αρχή του Ευαγγελίου Του.

Και αρχίζει ο Κύριος απ' τη μετάνοια. Μετάνοια είναι η αλλαγή του ανθρώπου, η αλλαγή της νοοτροπίας, η αλλαγή της ζωής, η στροφή και μεταστροφή στον βίο. Και μετάνοια είναι το ξύπνημα της αγάπης μέσα στην ψυχή μας, και το δόσιμό του όχι αλλού, ούτε στα είδωλα, ούτε στο σκοτάδι, ούτε στον κάκιστο εαυτό μας, αλλά στον Ιησού Χριστό, στην πρώτη και στην υστερνή μας αγάπη, σε Κείνον που «εις τέλος μας ηγάπησεν», και είναι το Άλφα και το Ωμέγα, η αρχή και το τέλος της ζωής μας.

Και τους έλεγε ακόμα ότι «έφθασε η βασιλεία του Θεού». Και η Βασιλεία του Θεού δεν ήταν υλική, όπως την εφαντάζοντο και την περίμεναν οι Ιουδαίοι, αλλά πνευματική. Η Βασιλεία του Θεού είναι ο ίδιος ο Χριστός μας, γι αυτό ας Τον αγαπήσουμε, ας μείνουμε κοντά Του, ας ζητούμε πάντοτε το φως Του το σωτήριο, και ας Τον νοιώθουμε δικό μας, και ας ξέρουμε ένα πράγμα: ότι εδώ είμαστε περαστικοί και πηγαίνουμε για τη Βασιλεία Του, και για τον Παράδεισό Του.

Πηγή: Αρχιμ. Ανανία Κουστένη, «Το κήρυγμα της Κυριακής». Εκδ. Αρμός. Αθήνα 2004.